О Боже, коли холод в лузі
Й над приголомшеним селом
Змовка малиновий псалом,
Спрямуй Ти на природу в тузі
З небес високих навмання
Чудове миле вороння.

Вітрам всі гнізда на поталу –
Розпачливий, птахи, ваш крик!
Тепер уздовж пожовклих рік,
Понад шляхами і хрестами,
В яру із недосяжним дном
Розсійтесь і зберіться знов!

Суворий грай в полях порожніх,
Де з позавчора сплять мерці, –
Кружляйте в холоднечі цій
І зупиняйте подорожніх.
Він вісник честі у світах,
Наш чорний надмогильний птах!

Але, о небо, понад дубом,
Що ніби щогла уві млі,
Залиш пташиночці малій
Тих славити, для кого згуба
Трава, що їх навік трима,
Для них майбутнього нема.

Переклад В. Бойка